

Crítica clàssica

Imma Merino

Músics al servei del déu Bach

Dunedin Consort

Espai Ter, dissabte 4 d'agost. Festival de Torroella de Montgrí

Ingmar Bergman, que encara es fa més present en el centenari del seu naixement, va dir, cap al final de la seva vida, que creia més en Johann Sebastian Bach que en Déu. De fet, algunes de les seves pel·lícules afronten l'absència (o el silenci) de Déu mentre, omplint-les, s'hi fa present la música de Bach. D'altra banda, considerat un paradigma de l'autoria cinematogràfica, Bergman va manifestar que li pesava la concepció de l'artista derivada de l'esperit romàntic. Potser hauria volgut ser com Bach, que, d'acord amb la seva època, no es considerava un artista, sinó algú que componia música al dictat de Déu i al seu servei sense voler remarcar la seva personalitat.

En tot cas, sí que va afirmar que el model perdut eren aquells artesans que, a l'edat mitjana, construïen catedrals sense carregar amb el pes de l'ego i de l'angoixa creativa individual. Potser per això, després de mostrar en el seu cinema tants d'artistes turmentats i egoistes, en la seva última pel·lícula (*Saraband*, amb una estructura inspirada en les *suites* per a violoncel de Bach i una atmosfera lligada concretament a la sobrietat, el despulament i fins l'esquinçament aspre de la número 5), hi ha una jove que decideix renunciar a formar-se com a solista (defugint-ne la solitud i les exigències) i s'integra en una orquestra per sentir la joia de fer música en companyia i així diluir la seva individualitat en un grup.

Sentint la joiosa, gens vanitosa, preciosa i precisa manera

Dunedin Consort, dissabte en el concert que va oferir a Torroella de Montgrí ■ MARTÍ ARTALEJO

La formació escocesa interpreta Bach de manera joiosa, precisa i gens vanitosa

amb què la formació escocesa Dunedin Consort va interpretar diverses peces de Bach en el concert de dissabte a l'auditori Espai Ter de Torroella de Montgrí, he pensat que aquells músics i cantants (com els d'altres grups amb les seves mateixes

característiques) potser són un equivalent d'aquells artesans de l'edat mitjana. En tot cas, no construeixen catedrals per a la glòria de Déu, però interpreten al servei de la música i, per tant, dels seus compositors, com ara Bach, que potser és l'únic déu vertader sense que ni tan sols volgués ser un artista.

Aportant cadascun les seves capacitats dins de la formació, els músics i els cantants de Dunedin Consort feien present que, en el món de la música, encara pot perdurar una manera de fer-la en què no impera la necessitat

d'exhibir una individualitat més o menys genial que, a més, ha d'impulsar-se comercialment i mediàticament.

Les formacions com la de Dunedin Consort no són l'àmbit dels solistes (instrumentals i vocals) i tampoc el de les grans orquestres en què, encara que hi hagi un munt de músics que fan música junts, poden ser el vehicle per a l'exhibició d'un director que imposa la seva personalitat. És el de petites orquestres, que poden incloure un cor també reduït, amb una direcció que, com és el cas del clavicembalista

El 'Magnificat en mi bemoll' va fer sentir-nos al Nadal en plena calda d'estiu

John Butt que assumeix la del Dunedin Consort, en formen part d'una manera orgànica.

És així que, com si construïssin una catedral o es convertissin en una de les seves columnes, sense fer-se notar més les unes que les altres, a banda del fet que cada espectador hi pogués fer una atenció particular, els membres de Dunedin Consort van interpretar amb naturalitat, com si no haguessin d'exhibir-hi res, una sèrie de peces sàcres i profanes de Johann Sebastian Bach: a la primera part, *Suite per a orquestra núm. 2*, en si menor, el motet *Singet dem Herrn eien neues Lied*, inspirat pel salm 159 de David, i el més que cèlebre, aportant sempre felicitat al públic en sentir-lo, el *Concert de Brandenburg núm. 4*; això mentre que la segona part va ser només ocupada per l'immenso *Magnificat en mi bemoll* que va fer sentir-nos al Nadal en plena calda d'estiu.

Sense que semblés que es donessin importància, al servei de la música del déu Bach, tot va ser interpretat d'una manera tan sincera, viva i joiosa com fluidament precisa. Els aplaudiments també van ser sincerament intensos, però no hi va haver cap bis. Tampoc no va importar. Tota la fe en Johann Sebastian Bach havia estat renovada a través de la transmissió d'uns apòstols fidels i alegres en fer-la.

Avui dilluns | 21.00 H | TV Girona

FÒRUM GASTRONÒMIC

AVUI: VIC, TORQUINELLA I TRASA PENJA

El Fòrum Gastronòmic, creat el 1999, és un dels esdeveniments més importants i prestigiosos del circuit de la gastronomia. Els milers de visitants de cada edició així ho avalen. Actualment se celebra a tres ciutats: Girona, Barcelona i Corunya. És un gran espectacle de cuina en directe on actuen els millors cuiners del panorama actual i el seu espai final és l'aparador ideal per conèixer les millors marques i novetats del sector.

... mira tots els programes de fòrums Gastronòmic penjats al nostre web.

la xarxa | 1 PUNT AVUI | 2 PUNT AVUI | 3 PUNT AVUI | 4 PUNT AVUI | 5 PUNT AVUI | 6 PUNT AVUI | 7 PUNT AVUI | 8 PUNT AVUI | 9 PUNT AVUI | 10 PUNT AVUI